Alcaldes

Aristòtil deia que l'home és un animal polític, però en realitat volia dir «animal social». El que passa és que Política ve de «polis», la paraula grega que significa «ciutat», però que per extensió també s'utilitzava per a denominar tot allò que contenia i que ordenava. Policia també sorgeix d'aquesta mateixa arrel, i acròpoli, cosmopolita, megalòpoli, metròpoli, necròpoli i els noms de moltes ciutats, com per exemple: Nàpols, Constantinoble, Trípoli o Sebastopol.

La paraula «política», posada en el divan etimològic, podria significar alguna cosa com «l'art de governar la ciutat». Per tant, signar una ordenança municipal és fer política i política de la més bona, perquè és la que sorgeix de baix, de l'arrel, de l'acció pública primigènia. Un alcalde és un polític amb tots els ets i uts, ja sigui d'una gran ciutat com del poble més petit.

De tot el que fa l'alcalde se'n deriven conseqüències polítiques i se'n demanen responsabilitats. Ara ho veiem més clarament, quan la gran majoria dels alcaldes catalans han estat imputats en una espècie de causa comuna contra Catalunya. No sé qui ho deia l'altre dia, però tenia raó: si la justícia interposa una querella contra un alcalde, l'alcalde té un problema, però si la justícia interposa querelles contra 720 alcaldes, és la justícia la que té un gran problema.

De fet, aquesta reacció del tribunal espanyol només és un símptoma de descomposició, la descomposició d'una societat que ha tancat els ulls durant massa temps als problemes que la tenallaven. Espanya és una societat en dissolució; per sort, nosaltres, els catalans, tenim un projecte nou que es diu República Catalana, la república de la gent i dels municipis, la república del Sí i dels somriures.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/09/16/alcaldes/867666.html?utm_source=rss